

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Štolbové a soudců Mgr. Šárky Hájkové a JUDr. Zdenky Krupové ve věci žalobce **Finančního úřadu pro Středočeský kraj**, se sídlem Praha 2, Žitná 563/12, IČO 720 800 43, adresa pro doručování Územní pracoviště v [redacted] proti žalované N [redacted] K [redacted] narozené [redacted] bytem [redacted] zastoupené JUDr. Jaroslavem Skoupým, advokátem se sídlem Rakovník, Havlíčkova 584, o **neúčinnost právního úkonu**, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 26.9.2016, č.j. 4 C 346/2013-475, ve znění opravného usnesení ze dne 6.12.2016, č.j. 4 C 346/2013-487,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu prvního stupně ve znění opravného usnesení se **mění** tak, že darovací smlouva ze dne 15.4.2011, uzavřená mezi manžely J. [redacted] Š. [redacted] a I. [redacted] Š. [redacted] jako darujícími a žalovanou jako obdarovanou, jejímž předmětem jsou dům - bydlení [redacted] na [redacted] a pozemky [redacted] o výměře [redacted] - zastavěná plocha a nádvoří a [redacted] o výměře [redacted] - zahrada, vše v obci a [redacted] je vůči žalobci právně neúčinná

II. Žalovaná je **povinna** nahradit žalobci na nákladech řízení před soudem prvního stupně 3.000,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

IV. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 26.9.2016, č.j. 4 C 346/2013-475, ve znění opravného usnesení ze dne 6.12.2016, č.j. 4 C 346/2013-487, Okresní soud v Rakovníku (dále jen „soud prvního

stupně“) určil, že darovací smlouva ze dne 15.4.2011, uzavřená mezi manžely I. Š. a J. Š. jako darujícími a žalovanou jako obdarovanou, je vůči žalobkyni neúčinná (výrok I.). Žalované uložil povinnost nahradit žalobci na nákladech řízení 3.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.) a rozhodl, že znalečné 2.250,- Kč platí český stát (výrok III.).

Ve věci již jednou soud prvního stupně rozhodl rozsudkem ze dne 23.4.2014, č.j. 4 C 346/2013-158, jímž žalobě vyhověl. K odvolání žalované Krajský soud v Praze usnesením ze dne 9.1.2015, č.j. 28 Co 372/2014-249, rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že věc je třeba za použití § 3028 odst. 3, věty první, zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, účinný od 1.1.2014, posoudit podle § 42a zákona č. 40/1994 Sb., občanský zákoník, účinný do 31.12.2013 (v textu jen „obč. zák.“), neboť právní poměry v dané věci vznikly přede dnem nabytí účinnosti nového občanského zákoníku. Z předpokladů odporovatelnosti právního úkonu, jimiž jsou věřitelova pohledávka, která je vymahatelná, zkrácení věřitele, úmysl dlužníka věřitele zkrátit a u osoby, s níž byl právní úkon dlužníkem učiněn, vědomost (věděla či musela vědět) o úmyslu dlužníka věřitele zkrátit, vzal za prokázané, že žaloba byla podána v zákonné tříleté lhůtě od odporovatelného právního úkonu (darovací smlouva je z 15.4.2011, vklad práva byl podle ní povolen 18.4.2011, žaloba byla podána 27.12.2013), žalobce je v projednávané věci aktivně legitimován, neboť má vůči I. Š. vymahatelnou pohledávku (začátkem března 2011, kdy se stala rozhodnutí finančního úřadu vykonatelná, činila 15,435.638,- Kč, k 23.12.2013 již 26,470.297,23 Kč), která mu byla přiznána 22 rozhodnutími Finančního úřadu ze dne 15.12.2009 ve spojení s 22 rozhodnutími Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.12.2011 (viz rozhodnutí publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 27/2000, rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 794/2006), žalobce, ačkoliv jako správní úřad nemá vlastní způsobilost mít práva a povinnosti (procesní způsobilost), má způsobilost být účastníkem řízení, neboť mu ji zákon přiznává (usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 1989/2001, § 10 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád), žalovaná je pasivně legitimována, neboť v její prospěch byl zkracovací právní úkon učiněn a žalovaná věděla o úmyslu dlužníka věřitele zkrátit. Úmysl účastníků darovací smlouvy uzavřené 15.4.2011 zkrátit věřitele dokládá dohoda o narovnání z 15.4.2011, v níž se žalovaná zavazuje na vyzvání I. Š. a J. Š. převést jim zpět předmětné nemovitosti, tj. dům č.p. s pozemky a s tím, že převodem bude vyrovnán její závazek ze smlouvy o půjčce vůči I. Š. a J. Š. ve výši 4,500.000,- Kč. Žalovaná přitom jako účastník řízení před soudem prvního stupně uvedla, že I. Š. a J. Š. v roce 2006 půjčila 1,000.000,- Kč a darovací smlouva měla znamenat narovnání jejich vzájemných vztahů z uvedené půjčky. Dohoda o narovnání z téhož data však jednoznačně výpověď žalované vyvrací a naopak dokládá úmysl dlužníka I. Š. zkrátit žalobce, který má vůči ní vymahatelnou pohledávku, o které žalovaná věděla a podílela se na tomto zkrácení žalobce. Jestliže by žalovaná skutečně manželům Š. dlužila 4,500.000,- Kč a oni jí 1,000.000,- Kč, mohla započíst svoji pohledávku vůči pohledávce manželů a nadále jim dlužit jen 3,500.000,- Kč. Nebylo třeba převádět předmětné nemovitosti, navíc s tím, že ty budou opětovně na vyzvání vráceny k vyrovnání pohledávky manželů Š. Úmysl I. Š. zkrátit žalobce jako svého věřitele a podíl žalované na tomto jednání dokládá i časová souvislost, když uvedené právní úkony, jak darovací smlouva, tak dohoda o narovnání, stejně jako darovací smlouva ze strany I. Š. uzavřená 22.7.2011 s žalovanou, která měla být podle údajů obsažených v dohodě o narovnání jeho dlužníkem, navazují časově na rozhodnutí Finančního úřadu ve spojení s odvolacími rozhodnutími Finančního ředitelství v Praze ze 16.2.2011, která uložila I. Š. povinnost zaplatit žalobci daň včetně penále ve výši 15,435.638,- Kč. Soudu

prvního stupně uložil doplnit dokazování k prokázání tvrzení žalobce, že majetek I. Š. nestačí k uspokojení pohledávky žalobce.

Soud prvního stupně vyšel v dalším řízení ze zjištění, že I. Š. nemá účet u banky, pobírá starobní důchod cca 8.000,- Kč, je spoluvlastníkem nemovitých věcí zapsaných na pro obec a k.ú. jejichž obvyklá cena byla k 18.4.2011 5,000.000,- Kč, a nemá jiný majetek. K 18.4.2011 dlužila žalobci na dani z přidané hodnoty 6,463.454,- Kč a na dani z příjmu fyzických osob 6,781.996,- Kč. I. Š. tedy nedisponovala a nedisponuje majetkem, který by postačil k uspokojení pohledávky žalobce. Na základě zjištěného skutkového stavu soud prvního stupně uzavřel, že byly splněny všechny podmínky pro odporovatelnost darovací smlouvy ze dne 15.4.2011 podle § 42a obč. zák., a proto žalobě vyhověl.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolání žalovaná, která se domáhá jeho změny a zamítnutí žaloby. Namítá, že výše daňových nedoplatků I. Š. je tak obrovská, že vyvolává rozpaky o správném stanovení její výše, přičemž nevyšlo najevo, že I. Š. by byla trestně stíhána. Nesouhlasí se závěry znaleckého posudku, pokud jde o ocenění zemědělských pozemků I. Š. jejichž tržní hodnota je větší, než stanovil znalec. V současné době probíhá řízení o změně územního plánu v Soud nezohlednil, že dnes je vlastníkem předmětných nemovitých věcí v katastru nemovitostí evidován někdo jiný, proti němuž rozsudek nemá žádnou účinnost.

Žalobce ve vyjádření k odvolání navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně. Žalované nepřisluší posuzovat správnost kontrolních závěrů správce daně ani výši předmětných doměrků. Žalobce podal v této věci trestní oznámení. Pro řízení je rozhodující existence vykonatelné pohledávky žalobce, jejíž uspokojení bylo zkrácenou darovací smlouvou, což bylo prokázáno. Ocenění bylo vypracováno ke dni odporovaného právního úkonu, tj. k dubnu 2011, a nemohly tak být do ceny nemovitých věcí zohledněny skutečnosti nastalé později, například změnou územního plánu. Žalovaná darovala předmětné nemovité věci dceři, ta je zcizila a žalobce se tak bude v případě svého úspěchu ve sporu domáhat peněžité náhrady ve výši odpovídající prospěchu získanému z odporovaného právního úkonu. Pokud by jednáním žalované mělo dojít k omezení či znemožnění uspokojení nároku žalobce, šlo by o ochranu nepoctivého jednání. Nepřípustnost takového stavu řeší platný občanský zákoník.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, podle § 212 ve spojení s § 212a odst. 1, odst. 5 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) a odvolání žalované neshledal důvodným.

Odvolací soud zopakoval dokazování podle § 213 odst. 2 o.s.ř. uvedenými listinnými důkazy. Z nich zjistil následující:

Z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 3.8.2016, že jako vlastníci pozemků - zastavěná plocha, nádvoří, jehož součástí je dům - zahrada jsou podle darovací smlouvy ze dne 24.5.2016, s právními účinky zápisu ke dni 29.6.2016, zapsáni M. A. a K. každý v rozsahu ideální ½.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 577/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního

úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] Š [REDACTED] vyměřena daň ve výši 839.312,- Kč splatná do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 595/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] Š [REDACTED] vyměřena daň včetně penále ve výši 65.672,- Kč splatná do 15ti dnů od doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 594/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] Š [REDACTED] vyměřena daň včetně penále ve výši 128.018,- Kč splatná do 15ti dnů od doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 593/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] Š [REDACTED] vyměřena daň včetně penále ve výši 319.200,- Kč s tím, že se splatnost stanoví na 15. den od doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 576/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] Š [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 369.691,- Kč splatná do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí o odvolání Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 7355/10-1100-202036, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla stanovena I [REDACTED] Š [REDACTED] daň z příjmu fyzických osob za rok 2006 ve výši 3,062.448,- Kč, penále 612.489,- Kč a zaplacení má být do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí o odvolání Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 7356/10-1100-202036, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] Š [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 4,451.207,- Kč splatná do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 592/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] Š [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 149.568,- Kč splatná do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 591/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] Š [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 370.272,- Kč se splatností do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 590/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] Š [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 204.554,- Kč se splatností do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 589/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 536.416,- Kč se splatností do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 588/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 537.615,- Kč se splatností do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 587/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 96.430,- Kč se splatností do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 586/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 599.587,- Kč se splatností do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 585/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 307.359,- Kč se splatností do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 584/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 316.167,- Kč splatná do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 583/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 282.858,- Kč splatná do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 582/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 335.058,- Kč se splatností do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 581/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 171.342,- Kč splatná do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 580/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [REDACTED] z 15.12.2009, jímž byla I [REDACTED] doměřena daň včetně penále ve výši 220.419,- Kč splatná do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 579/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [redacted] z 15.12.2009, jímž byla I. [redacted] Š. [redacted] doměřena daň včetně penále ve výši 435.732,- Kč se splatností do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Z rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 16.2.2011, č.j. 578/11-1300-200121, jež nabylo právní moci 17.2.2011, že jím bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v [redacted] z 15.12.2009, jímž byla I. [redacted] Š. [redacted] doměřena daň ve výši 1,024.224,- Kč splatná do 15ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí

Ze znaleckých posudků znalce z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitých věcí, Ing. Zdeňka Konopáska, že k 18.4.2011 byla cena obvyklá zemědělských pozemků v k.ú. [redacted] [redacted] nacházejících se mimo zastavěné území obce [redacted] nezahrnutých do platného územního plánu, 15,- Kč/1 m² u pozemku [redacted] (součást zpevněné cesty) a u ostatních pozemků 17,- Kč/1 m² (užívané k zemědělským účelům), tj. 63.730,- Kč porovnávacím způsobem. Pozemek p.č.st. [redacted] a pozemky p.č. [redacted] tvoří jeden funkční celek a mají nadstandardní výměru pro rodinný dům; lokalita navazuje na průmyslovou zónu. Cena se pohybovala v dané době za pozemek o výměře cca [redacted] [redacted] v jednom funkčním celku nad 1.000 m² od 400,- Kč/1 m² do 600,- Kč/1 m², a činila porovnávacím způsobem 2,480.140,- Kč. Cena rodinného domu na těchto pozemcích stojícího a těchto pozemků stanovená porovnávacím způsobem činila 3,497.790,- Kč. U zemědělských pozemků - orná půda p.č. [redacted] určených k zastavění stavbami pro výrobu, skladování a služby a část jako zeleň, část pozemků p.č. [redacted] dotčených ochranným pásmem komunikace II. třídy, nacházejí se mimo zastavěné území obce [redacted] a u pozemku p. [redacted] k zastavění stavbami pro rekreační účely, se cena pohybovala od 30,- Kč/1 m² do 150,- Kč/1 m². S přihlédnutím k poloze, výměře a tvaru stanovil znalec jejich obvyklou cenu na 1,465.810,- Kč.

Z výpovědi znalce Ing. Zdeňka Konopáska, že nemovité věci ocenil podle toho, jak byly dotčeny územním plánem v dubnu 2011. Pozemky u domu proto, že jsou zčásti zastavěny rodinným domem, část je pokryta velkým zahradním jezírkiem a za ním je prudký svah, není možné rozdělit na více stavebních parcel. Pro potřeby rodinného domu stačí pozemek o výměře cca 1.000 m², větší by byl velmi drahý, nevyužitelný, a proto jsou ceny takového pozemku nižší.

Z doplněného (zopakovaného) dokazování odvolací soud učinil závěr, že k 18.4.2011 dlužila I. [redacted] Š. [redacted] žalobci na daních a penále 15,435.638,- Kč. A že od června 2016 jsou jako spoluvlastníci předmětných nemovitých věcí v katastru nemovitostí zapsáni M. [redacted] A. [redacted] a F. [redacted] K. [redacted]

Další navržené důkazy odvolací soud nedoplnil pro nevýznamnost (zpráva Městského úřadu v [redacted] o poměru žalované a [redacted] a Š. [redacted] úřední záznam žalobce z 2.4.2014 o místním šetření ohledně předmětných nemovitostí, fotodokumentace z místního šetření) a pro nemožnost (žalovaná nezbavila mlčenlivosti advokáta JUDr. Hutňana).

Pokud jde o předpoklady odporovatelnosti právního úkonu, jimiž jsou věřitelova pohledávka, která je vymahatelná, úmysl dlužníka věřitele zkrátit a u osoby, s níž byl právní úkon dlužníkem učiněn, vědomost (věděla či musela vědět) o úmyslu dlužníka věřitele zkrátit,

vzal je, jak shora uvedeno, odvolací soud za prokázané již ve svém prvním rozhodnutí ve věci samé a od svých závěrů (shora uvedených) nemá důvod se odchylovat. Nic na tom nezměnila ani výpověď svědků I. Š. a J. K. (dříve J. Š.). Svědek sice popřel svůj podpis na dohodě o narovnání ze dne 15.4.2011, ale žalovaná nikoli a ani netvrdila, že by dohodu nepodepsal svědek. Je tedy evidentní, že výpověď svědka v této části je nevěrohodná. To, že předmětné nemovitosti manžele Š. darovali žalované úmyslně, aby zachránili alespoň nějaký majetek, potvrdila ve své svědecké výpovědi i svědkyně I. Š.

Bylo prokázáno, že I. Š. nezdědila žádný majetek po otci I. a po matce M. I. zdědila jen finanční prostředky nepřesahující částku 10.000,- Kč. Pozemek p.č. který žalovaná zmiňovala jako pozemek milionové hodnoty určený k zastavění bytovým domem, I. Š. rovněž nezdědila, nabyly jej její sestry v dědickém řízení po matce. I. Š. ke dni 18.4.2011 byla poživatelkou starobního důchodu cca 8.100,- Kč měsíčně a spoluvlastníkem (ve společném jmění manželů) nemovitostí zapsaných na v obci a k.ú. oceněných znalcem porovnávacím způsobem (cenou obvyklou) na 5,027.330,- Kč, a nemovitostí darovaných žalované darovací smlouvou ze dne 15.4.2011. Nemovitosti byly oceněny podle jejich stavu k 18.4.2011, kdy byl učiněn odporovaný úkon. Je bez významu, zda se po 18.4.2011 změnil územní plán a jeho změna se nemovitostí zapsaných na LV v k.ú. dotkla. I. Š. tedy neměla dostatek majetku, aby mohla uspokojit pohledávku žalobce, která k 18.4.2011 činila 15,435.638,- Kč. Předmětnou darovací smlouvou tak zkrátila žalobce.

Námítku žalované, pokud jde o výši dluhu I. Š. považuje odvolací soud za nedůvodnou. Výše daňových nedoplatků byla stanovena pravomocnými správními rozhodnutími, která nebyla odklizená, a to, že jejich výše je značná, samo o sobě neznámá, že je nesprávně stanovena. Pravomocné správní rozhodnutí neumožňuje žalované dokazováním v tomto řízení zpochybnit věcnou správnost, respektive závaznost správního rozhodnutí, jímž byla žalobci vůči I. Š. přiznána pohledávka na dani a penále na dani. Je tomu tak z toho důvodu, že osoba, v jejíž prospěch byl učiněn odporovaný právní úkon, neuplatňuje žádné své právo k mezi jinými účastníky již rozsouzené věci, a proto coby třetí osoba nemůže ani zpochybňovat závaznost rozsudku ve vztahu mezi věřitelem a dlužníkem (rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 30 Cdo 3832/2009). To ostatně uvedl odvolací soud již ve svém prvním rozhodnutí ve věci samé.

Odvolací soud nesouhlasí rovněž s odvolací námítkou žalované, že žaloba není důvodná, neboť v průběhu řízení převedla předmětné nemovitosti na třetí osobu a není již jejich vlastníkem. Z § 42a odst. 4 obč. zák. a z konstantní judikatury (například rozsudky Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 1676/2012 či 21 Cdo 880/2012) vyplývá, že určení neúčinnosti právního úkonu se lze domáhat jen vůči tomu, v jehož prospěch dlužník právní úkon učinil a kterému takto nabyté hodnoty stále (v době podání odpůrčí žaloby u soudu) náleží, neboť v případě, že uspokojení věřitele z tohoto majetku není dobře možné (například proto, že tomu, v jehož prospěch dlužník odporovaný právní úkon učinil, již takto nabyté majetkové hodnoty nepatří), může se věřitel namísto určení neúčinnosti právního úkonu domáhat, aby mu ten, komu z odporovatelného právního úkonu dlužníka vznikl prospěch, vydal takto získané plnění. Tak také žalobce postupoval, když se vůči sobě vyslovení právní neúčinnosti darovací smlouvy uzavřené mezi manžely I. a J. Š. a žalovanou dne 15.4.2011 domáhal žalobou podanou 27.12.2013, kdy stále žalovaná byla v katastru nemovitostí zapsána jako výlučný vlastník darovaných nemovitostí. Ty převedla na

svoji dceru N. K. až darovací smlouvou ze dne 1.9.2015, a ta je převedla na M. A. a F. K. kupní smlouvou ze dne 24.5.2016. Jestliže žalovaná za probíhajícího řízení o odpůrčí žalobě převedla předmětné nemovitosti získané odporovatelným úkonem na svoji dcerou, tedy zjevně v úmyslu zmařit dosažení účelu odpůrčí žaloby, je tento právní úkon (právní jednání) neplatný. K těmto závěrům dospěl Nejvyšší soud ve svých rozsudcích sp.zn. 29 Odo 732/2006 či 21 Cdo 880/2012. Obdobné závěry byly vysloveny i v materiálu „Odporovatelnost právního úkonu podle občanského zákoníku v judikatuře Nejvyššího soudu České republiky“ autora Pavla Vrchy, publikovaném 29.9.2012 v ASPI, či v článku Ljubomíra Drápala Zápis ze školení na téma „odporovatelnost a konkursy“ 1. Odporovatelnost, publikovaném v časopise Justiční praxe č. 5/2002. Motiv žalované zmařit uspokojení věřitele je evidentní. Je dokládán celým jejím chováním v průběhu soudního řízení i před jeho zahájením, kdy byla nápomocna dlužníci I. Š. i jejímu manželovi, svědku J. F. K. při snaze vyvést majetek z jejich společného jmění manželů, aby se z něho nemohl uspokojit žalobce jako věřitel I. Š. Jednání žalované za soudního řízení, spočívající v darování předmětných nemovitých věcí její dceři, mělo za cíl vyvést nemovité věci i z majetku žalované, tak aby žalobce nemohl uspokojit svoji pohledávku. Takové jednání lze označit za nepoctivé jednání, z něhož nemůže žalovaná těžit, jak vyplývá z § 6 odst. 2 o.z.. Jde o případ zneužití práva. Podle názoru odvolacího soudu jde s ohledem na soustavné jednání žalované, která učinila několik právních úkonů (jednání), aby spolu s rodinnými příslušníky znemožnila žalobci uspokojení jeho pohledávky za dlužníkem, podle § 8 o.z. o zjevné zneužití práva, které nepoživá právní ochrany. Takové jednání je tedy zakázané. V důsledku toho lze takové jednání považovat za jednání absolutně neplatné podle § 588 o.z., neboť odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek (zákaz zneužití práva porušuje jednu ze zásadních zásad výkonu subjektivních práv, je považován za obecný princip práva Evropské unie).

Na druhou stranu je třeba uvést, že s ohledem na to, že žalovaná převedla předmětné nemovitosti třetí osobě, nebude postačovat žalobci k výkonu rozhodnutí vedle vykonatelných správních rozhodnutí o uložení povinnosti dlužníkovi Š. zaplatit doplatky na daních rozsudek o právní neúčinnosti darovací smlouvy uzavřené I. a Š. jako dárci se žalovanou jako obdarovanou, neboť tento rozsudek umožňuje žalobci jako věřiteli uspokojit se toliko z majetku, který byl předmětem odporovatelného právního úkonu, tj. toliko z domu s pozemky (například rozsudky Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 880/2012 či 21 Cdo 1676/2012, usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 26 Cdo 5058/2014). Tyto nemovitosti však nyní nejsou ve vlastnictví žalované. Aby se z nich žalobce mohl uspokojit, musel by vyžalovat určení vlastnického práva žalované k darovaným nemovitostem. Jeho případný úspěch či neúspěch v takovém řízení je pro danou věc bez významu.

Odvolací soud ze všech uvedených důvodů rozsudek soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. změnil, avšak jen proto, aby mohl ve výroku specifikovat nemovitosti, které byly darovací smlouvou, u níž vyslovil její právní neúčinnost vůči žalobci, převedeny.

V řízení byl úspěšný žalobce, jemuž podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a § 151 odst. 1 o.s.ř. náleží právo na náhradu účelně vynaložených nákladů za řízení před soudy obou stupňů. Tyto náklady uložil odvolací soud žalované nahradit žalobci ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř. za řízení před soudem prvního stupně. Zde je jimi částka 3.000,- Kč zaplacená jako záloha na dokazování. Za odvolací řízení žalobci náklady řízení

nevznikly, jejich náhradu nežádal, proto o nich bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. rozhodl odvolací soud, že Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení (za vyplacené znalečné), neboť žalobce měl ve věci úspěch a žalované bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Rakovníku za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

V Praze dne 13. července 2017

JUDr. Martina Štolbová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iveta Šulcová